

Csizmadia Ervin: Miért „alaptalan” a magyar demokrácia?

Angyal Ádám: A hálapénz erkölcse

Széky János: Nyomorból ki, nyomorba vissza
– egy Kádár-értelmezés

Gervai András: Bomba ügy – a célszemély: Teller Ede

Ketten egy új könyvről – Eugen Ruge:
A fogyatkozó fény idején (Kálmán C. György, Visy Beatrix)

ÉS Irodalom: Áfra János, Kiss Judit Ágnes, Kőrösi Zoltán,
Simon Márton, Vámos Miklós, Villányi László
A tárcanovella-pályázat díjazott írásai – Kepenyés Eszter

ÉLET ÉS

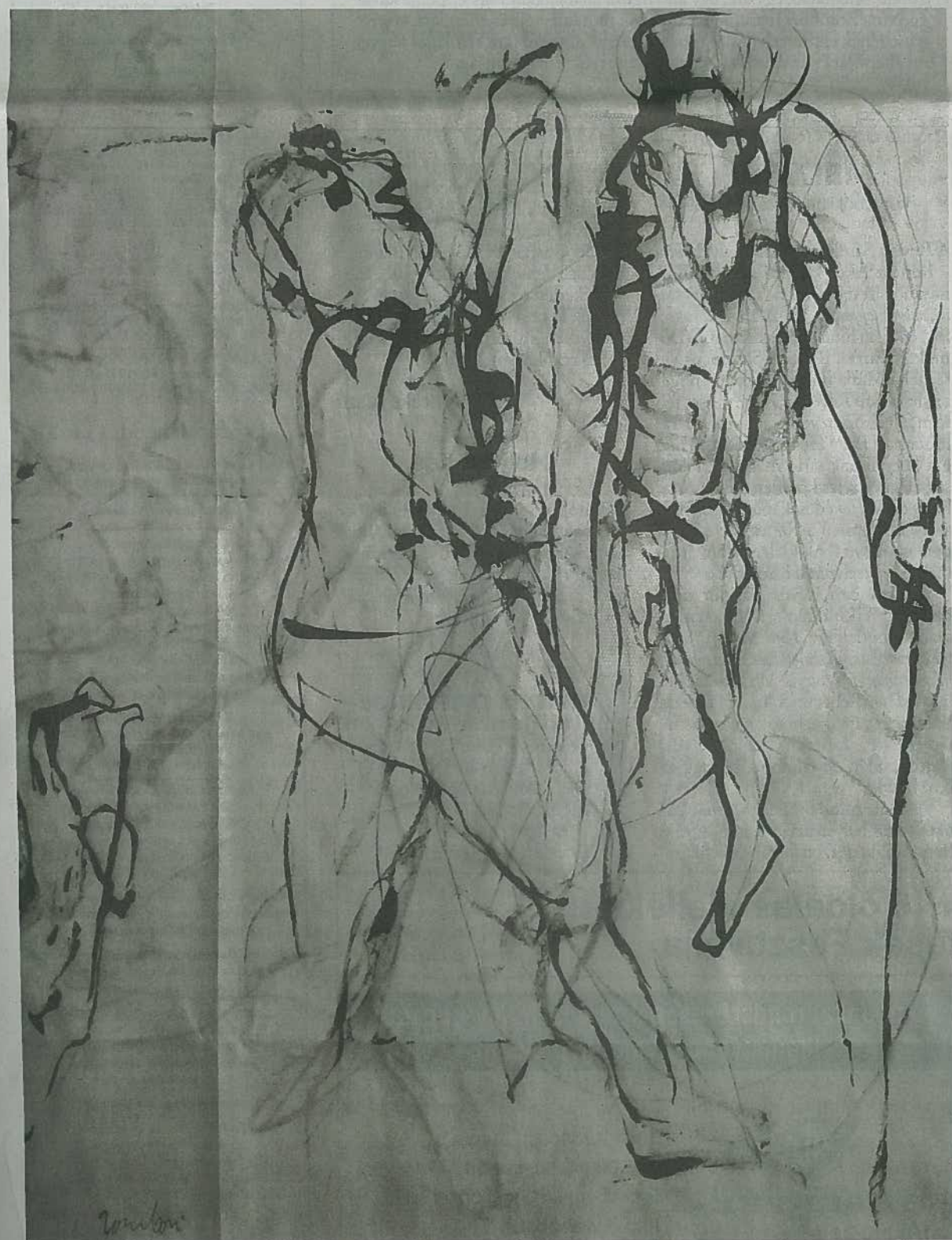
IRODALOM

IRODALMI ÉS POLITIKAI HETILAP

LVII. ÉVFOLYAM, 14. SZÁM

ÁRA: 495 FT

2013. ÁPRILIS 5.

Zombori József munkája

MEGYESI GUSZTÁV:

A porta bevetésre kész

Nehéz, de nagyon szép feladatot kaptak az egri portások. Amint az az egrisz.hu helyi hírportálon olvasható, az intézmény vezetői három volt kórházi dolgozót, köztük az üzemi tanács volt elnökét és egy jelenlegi önkormányzati képviselőt, nem szívesen látnak a kórházban, kizárólag akkor léphetnek be, ha egészségügyi problémáik vannak. Hogy aztán tényleg betegek-e, vagy csak szimulálnak, és valódi céljuk, hogy rontsák odabenn a levegőt, azt a portai dolgozóknak kell eldönteniük.

Részletekbe most nem szívesen bocsátkoznánk, hogy a portai dolgozók mekkora eséllyel állíthatnak fel a maguk eszközeivel hibátlan diagnózist, annak taglalásába pedig végképp nem mennék bele, hogy milyen állapotok uralkodnak az egri kórházban. Akinek volt szerencséje az elmúlt évtizedekben az egri kórházról akár csak rövid tudósításokat olvasni, az tudja, hogy a kétezres évek végén az intézmény a Gyurcsány Ferenc-féle véres diktatúra elleni harc szimbólumává vált, elszánt kórházvédők harcoltak minden eszközzel a betolakodó HospInvest nevű cég ellen, hogy egyáltalán esély maradjon a magyarság életben maradására. Mint tudjuk, a magyarság szerencsésen életben maradt, a kórház üzemel, az üzemi tanács volt elnöke viszont afféle utóvédharcoként olyan kérdésekkel zaklatja a közvéleményt most már bírósági csatornákon is, miszerint „kik és miért adták el a kórház fűtőolaj-készletét”, továbbá „a nulla forint adóssággal nemrég átadott kórház hogyan válhatott milliárdos tartozást felhalmozott intézménnyé”.

Ilyen körülmények között csakis üdvözölni tudjuk a portási munkakör kibővítését, már abból kifolyólag is, hogy mi mindig is a szubszidiaritás elkötelezett hívei voltunk, meggyőződésünk szerint, ha a portai szolgálat afféle előszűrő-elődiagnosztizáló funkciót is kap, netán a nemkívánatos személyek esetében kisebb műtéti beavatkozásokat is végezhetne, sokkal előrébb tartana a honi közegészségügy, s mi se volnánk semmivel se betegebbek.

Tudvalevő, hogy a szubszidiaritás elve szerint az a jó, ha a döntéseket a lehető legalacsonyabb szinteken hozzák meg, ott, ahol a legjobban értenek hozzá. Ez igen érdekes kérdéseket vet fel. Legutóbb Jávor Benedek ellenzéki képviselő füstölgött a honlapján azon, hogy hány hozzá nem értő csókoszt nevez ki a kormány fontos posztokra, sőt a vidékfejlesztési miniszterhez nyílt levelet is intézett az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség, azaz a legfőbb zöldhatóság vezetőjének a személyéről. „Hogyan fordulhatott elő, hogy az országos zöldhatóság jelenlegi vezetője hosszú időn át irányíthatja jogi végzettség nélkül a főfelügyelőség jogi osztályát? Hogyan kerülhet valaki, közigazgatási gyakorlat és környezetvédelmi szakmai tapasztalat nélkül az OKTVF élére? Van-e tudomása a tárcának arról, hogy Tolnai Jánosné Dr. Szatmári Katalin a főfelügyelőség forrásait magáncélra (például a háztartásának kiadásaira) fordítja? Van-e tudomása a tárcának arról, hogy Tolnai Jánosné Dr. Szatmári Katalin a főfelügyelőség személyi állományát részben saját közeli hozzátartozóival, barátaival és üzletfeleivel töltötte föl?” – kérdi az ellenzéki képviselő, s nekünk nincs kétségünk afelől, hogy Fazekas miniszter minden tekintetben kimerítő és őszinte választ fog adni.

Am addig is nyilvánvaló, hogy Jávor képviselő kérdései olyan zöldhatósági állapotot feltételeznek, amelyben éppenséggel a portás is lehetne a főigazgató és fordítva, azaz a szubszidiaritás elve eleve alkalmazhatatlanná válik, minthogy mindenki alkalmatlan. A zöldhatóság vezetőjével egyébiránt több orgánus is behatóan foglalkozott, így a hvg.hu vagy az atlatszo.hu portálok. Horn Gabriella és Bodoky Tamás oknyomozásából tudni, hogy a főigazgatónőnek semmiféle környezetvédelmi gyakorlata nincsen, legfeljebb annyi, hogy egyszer dolgozott az erdőkeresi Kertes 1997 Kft.-ben, viszont mindig is jó kapcsolatokat ápolt Fazekas miniszterrel, aki legutóbb ki is tüntette a doktor asszonyt. Aki annak idején mint Tüzépes Kati vált ismertté, s hogy ne gondolkodjunk állandóan sémákban, az SZDSZ országos tanácsának és ügyvivő testületének volt tagja a kilencvenes évek végén, végzettségét tekintve pedig úgy doktor, hogy középfokú és felsőfokú kereskedelmi képesítése mellé szerzett egy díszdoktori oklevelet a Pro Deo University nevű szervezettől. „Minden bizonnyal ez az oklevél a néhány éve a Tolnainé által jegyzett cégek irataiban is megjelenő doktori cím alapja, ám Magyarországon a »dr. h. c.« (és nem pedig a »dr.«) rövidítést is csak az használhatja jogszerűen a személyi igazolványában 1994 óta, aki ezt a címet akkreditált felsőoktatási intézménytől kapta” – írják Bodokyék.

Am vigyázat, itt nem a hagyományos képletről van szó, ez nem földügy, amikor a huszonöt évre szóló állami földhaszonbérleti pályázatokat a helybéli gazdák helyett sorra a barátok, rokonok, párt- és eszmetársak, üzleti partnerek nyerik, példának okáért egy huszonnégy éves műkörmös, amin mindenki felháborodik. A műkörmös hölgy ugyanis de facto nem okoz kárt a földben, nem teszi meddővé a teheneket, sőt esze ágában sincs a birtokot önkezeléssel megművelni, kiadja bérbe, a föld tehát nem válik terméketlenné, az élet megy tovább, mintha mi sem történt volna. A parlamenti interpellációk nyomán viszont azt látni, hogy a zöldhivatal vezetője szinte megbénítja az egész környezetvédelmet, például kvótaügyben „közel egy éven át nem írta alá az ún. kibocsátási egységeket, miközben a kvótaegységek világgiazi ára óriásit zuhan”. Nem mintha kilógna a sorból. Az Aggteleki Nemzeti Park élére pályázatát nélkül olyan igazgatót neveztek ki, akinek alapdiplomáját az ügyben interpelláló Oláh képviselő szerint egy nem akkreditált intézmény, a Miskolci Bölcsész Egyesület adta ki, Illés Zoltán államtitkár viszont az egyik regionális felügyelet élére a korábbi személyi titkárát nevezte ki általános iskolai tanári végzettséggel.

Ez a felügyelőség ellenőrizte aztán két héttel a kolontári gátszakadás előtt a vörösiszap-tározót; úgy fest, még mindig úgy járunk a legjobban, ha az érdemi munkát a portaszolgálatra bizzuk, legalább a tragédiák elkerülhetők.

Lapunk megjelentetéséhez különösen értékes támogatást kaptunk azoktól, akik tavalyi jövedelemadójuk egy százalékával segítették az Élet és Irodalmat.

Kérésünk idén is ugyanaz: rendelkezzenek a mi javunkra!

Élet és Irodalom Alapítvány Adószám: 18001776-1-42